

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 5Co/76/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3813205647
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Vrtochová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2018:3813205647.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Vrtochovej a sudcov JUDr. Eriky Zajacovej a JUDr. Denisa Vékonyho v spore žalobcov: 1/ I. O., bytom S., U. X/X, zast. advokátkou JUDr. Alžbetou Slašťanovou so sídlom Opatovská 783/4, Žiar nad Hronom, 2/ H. O., bytom S., U. X/ X, proti žalovanému: Ing. I. W., bytom P. nad K. č. XXX, o zrušenie hlasovania vlastníkov bytov SVB Agátová 7 a iné, na odvolanie žalobcov proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 2. novembra 2017, č. k. 6C/59/2013 - 265, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaný **m á** právo na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. zamietol žalobu a výrokom II. žalovanému priznal náhradu trov konania voči žalobcom 1/ a 2/ v celom rozsahu spoločne a nerozdielne.

2. V odôvodnení uviedol, že žalobcovia 1/ a 2/ sa žalobou podanou dňa 28.03.2013 domáhali zrušenia hlasovania spoločenstva U. X a nariadenia štatutárovei oboznámiť žalobcov s dôvodmi a podstatou hlasovania o dobrovoľnej dražbe, súčasne štatutár umožní žalobcom nahliadnuť do podkladov spoločenstva; aby súd prikázal žalovanému, aby doručil vyúčtovanie služieb spojených s užívaním bytu za rok, nakoľko ku dňu podania žaloby žalobcom, ako bezpodielovým spoluvlastníkom bytu č. X na U. 7, S. nebolo doručené ako ukladá bytový zákon. Neskôr žalobu upresnili tak, že sa domáhajú neplatnosti hlasovania na zhromaždení dňa 17.03.2013, na ktorom malo byť prijaté rozhodnutie vo veci dobrovoľnej dražby bytu žalobcov. Žalovaný v písomnom vyjadrení uviedol, že so žalobou nesúhlasí.

3. Žalobcovia 1/ a 2/ sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X na 2. poschodí vo vchode č. X v bytovom dome súp. č. XXX v S. na U. ulici. Z výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov a nebytových priestorov vyplýva, že v uvedenom bytovom dome je zriadené Spoločenstvo vlastníkov bytov U. X, ktoré vzniklo dňa XX.XX.XXXX. Podľa výpisu z registra ako predseda spoločenstva je zapísaný Ing. I. W. a to od 26.8.2011. Z výpisu z LV č. XXXX pre k.ú. S., ako aj z výpovede žalovaného vyplýva, že spoločenstvo vlastníkov bytov má 4 členov. Z pozvánky predloženej žalobcami vyplýva, že na deň 17.3.2013 o 20,00 hod. bolo Spoločenstvom vlastníkov bytov U. X zvolané zhromaždenie. Na pozvánke /č.l. 160/ je uvedený program zhromaždenia - 1. oprava strechy, 2. rôzne. Z prezenčnej listiny /č.l. 160/ z uvedeného zhromaždenia (označené ako „schôdza W. U. 7, S.“) vyplýva, že sa ho zúčastnili všetci členovia SVB. Zo zápisnice /č.l.161/ tohto zhromaždenia vyplýva, že za opravu strechy a výlezu boli byty 1,2,3 za a byt č. X nehlasoval, v bode 2 bol byt č. X upozornený na nedoplatok na nájomnom s príslušenstvom. Majitelia bytov SVB U. X súhlasia s dobrovoľnou dražbou bytu č. 4, k 1.3.2013 dlh 856,03 eur s úrokom 967,58 eur, za hlasovali byty 1,2,3, byt č. X nehlasoval. V bode 3 p. W. oznámil, že

firma Bytos vypovedala zmluvu o správe. Nové zmluvy s dodávateľmi sa uzavru len po uhradení dlžob bytu č. 4. Zápisnicu vypracoval žalovaný.

4. Na základe výsledkov vykonaného dokazovania súd dospel k záveru, že žaloba žalobcov nie je dôvodná. Žalobcovia 1/ a 2/ sa domáli zrušenia hlasovania na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 17.3.2013, ktoré bolo dôvodom na odsúhlasenie dražby bytu. Žalobcovia pôvodne označili žalovaného ako Spoločenstvo vlastníkov bytov - U. 7, H.: 36313009, U. X/X, S., zastúpené štatutárom - predsedom spoločenstva Ľubomírom W., bytom U. X/X, S.. Keďže IČO takto označeného subjektu nezodpovedalo údajom podľa výpisu z registra spoločenstiev vlastníkov bytov, súd žalovaných vyzval na riadne označenie žalovaného. Žalobca 1/ na to reagoval tým, že žalovaným nie je SVB U. 7, ale fyzická osoba p. I. W., ktorý bol v čase podania žaloby predsedom spoločenstva. Vzhľadom k týmto rozporom v označení žalovaného súd vyzval žalobcov 1/ a 2/, aby sa jednoznačne vyjadrili, koho v konaní žalujú. Žalobcovia jednoznačne uviedli, že žalovaným v konaní je I. W., nar. X.X.XXXX, bytom S., U. X/X (žalovaným posledná známa adresa žalovaného), ktorého mienili označiť ako žalovaného od počiatku. Súd preto konal ako so žalovaným s p. I. W.. V súvislosti s hlasovaním vlastníkov bytov a nebytových priestorov zákon umožňuje prehlasovanému vlastníkovi bytu alebo nebytového priestoru obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Hlasovanie sa v danej veci uskutočnilo dňa 17.3.2013, žalobcovia žalobu na súd podali 28.3.2013. Z uvedeného je zrejmé, že žalobcovia si nárok uplatnený žalobou podali včas. V konaní o zrušenie hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov na zhromaždení sú pasívne vecne legitimovaní všetci ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí sa musia konania zúčastniť. V prípade, že žaloba smeruje len voči niektorým z vlastníkov, rozhodnutie, ktoré by malo byť v konaní vydané, by nemohlo byť záväzné aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli stranami sporu. Takýto rozsudok súdu by teda nebol vykonateľný, pretože by nezaväzoval všetky subjekty, ktoré by zaväzovať mal. Je preto samozrejmé, že stranami sporu o zrušenie hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, alebo určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, určenia neplatnosti zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov a určenie neplatnosti uznesenia musia byť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome. Rovnaký názor v obdobnej veci vyslovil aj Krajský súd v Trenčíne v rozsudku sp.zn. 5Co/32/2016 zo dňa 16.11.2016. V danej veci však v spore nevystupujú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov bytového domu, preto súd žalobu v časti o zrušenie hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov na zhromaždení dňa 17.3.2013 ako nedôvodnú zamietol. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP). Žalovaný bol v konaní úspešný v celom rozsahu, preto mu súd priznal nárok na náhradu trov voči žalobcom 1/ a 2/, ktorí boli v konaní neúspešní, v celom rozsahu. Súd rozhodol iba o nároku na náhradu trov konania podľa § 262 ods. 1 CSP. O výške trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (§ 262 ods. 2 CSP).

5. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalobca 1/ prostredníctvom právnej zástupkyne, žalobca 1/ samostatne a žalobkyňa 2/.

6. Žalobca 1/ v odvolaní podanom prostredníctvom právnej zástupkyne uviedol, že existujú vážne pochybnosti o nestrannom rozhodovaní, na ktoré poukazoval počas konania a ktoré sa prejavili po rozhodnutí súdu, resp. po doručení rozhodnutia. Poukázal na ustanovenie § 49 ods. 1 CSP. Existujú objektívne, konkrétne a dostatočné závažné skutočnosti, že sudkyňa mala byť vylúčená z prejednávania veci. Tieto predniesol na pojednávaní dňa 31.5.2017 a naplno sa prejavili v rozhodnutí súdu, keď celá činnosť súdu smerovala k tomu, aby našiel „nejaký“ dôvod ako žalobu zamietnuť. Tým úplne poprel svoju úlohu nezávislého arbitra a vzbudil pochybnosti o nestrannosti, nezávislosti v tom prípade, keď sa jedná o stranu v spore aktívnu, ktorá upozorňuje na viacero pochybení žalovaného s cieľom poskytnúť celkový obraz o fungovaní žalovaného spoločenstva. Je zrejmé, že súd nebol schopný vysporiadať sa s právnou argumentáciou žalobcu, nakoľko sa jednalo o pomerne zložitú skutkovú vec, čo viedlo k prietahom konaní a následne vyvrcholilo vo formalistickom rozhodnutí. Takýto postup súdu je spôsobilý vyvolať pochybnosti o odbornosti sudcu a tak i o fungovaní súdnictva v SR vo všeobecnosti. Domnieva sa, že jeho vec však bola prejednaná formalisticky napriek tomu, že ako účastník konania má právo očakávať, že jeho vec bude rozhodnutá spravodlivo a v primeranom čase (náleží Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 472/2014). Napadnuté rozhodnutie sa vôbec nezaoberalo podstatou sporu, práve naopak, celý jeho postup smeroval k hľadaniu dôvodu pre zamietnutie žaloby. Poukázal na čl. 2 ods. 1, 2, čl. 3, čl. 4 ods. 1, 2 CSP ako i na judikatúru Ústavného súdu SR (IV. ÚS 77/02). V zmysle princípu čl. 4 CSP, pokiaľ nastane taká procesná situácia, ktorá nie je výslovne upravená, súd vec posúdi podľa ustanovenia, ktoré je obsahom a účelom najbližšie prejednáwanej veci. V tomto kontexte je možné vysloviť záver, že i keby

existovalo také podanie, resp. by bolo také vyjadrenie žalobcu ohľadne osoby žalovaného nemôže súd postupovať tak, že z tohto dôvodu žalobu zamietne, nakoľko z ostatných podaní je jednoznačne zrejmé, kto je osobou žalovanou. Nie je vylúčené, že súd tak postupoval účelovo, aby znemožnil uplatnenie práv žalovaného hlavne z dôvodu, že lehota na podanie žaloby o neplatnosť uznesenia je prekluzívna. Pri rozhodovaní súdov je absolútne v popredí princíp spravodlivosti, ktorý sa prelína celým právnym poriadkom a súdy by mali jednoznačne napomáhať jeho realizácii. Postup súdu v tomto prípade je však s týmto princípom v úplnom rozpore. Právo na spravodlivý proces je upravené v Čl. 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a v Čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Na základe vyššie uvedeného je zrejmé, že rozhodnutie trpí vadami a nenapĺňa atribúty spravodlivého rozhodnutia. Súd postupoval v rozpore s ustanoveniami a základnými zásadami CSP, čím rezignoval aj na svoju základnú úlohu vyjadrenú v Čl. 2 ods. 1 CSP. Čo sa týka samotného merita veci, súd v posudzovanom prípade nevenoval pozornosť otázke, kto vykonával správu bytového domu v čase hlasovania o dražbe, nakoľko len správca môže mať prehľad o uhradených finančných prostriedkoch a taktiež by mal disponovať relevantným vyúčtovaním. Obsahom podania žalobcu zo dňa 18.3.2016 bolo predovšetkým poukazovanie na zodpovednosť štatutára pri výkone funkcie. Pokým takéto podanie (resp. prípadné ďalšie podania a vyjadrenia žalobcu) viedli súd k záveru, že žalovaným je Ing. W., tak možno konštatovať, že súd postupoval v rozpore so základnými princípmi civilného konania. Právna kvalifikácia je vždy vecou súdu a to v zmysle zásady jura novit curia. Samotné zhromaždenie vlastníkov bytov sa má konať podľa zákonom stanoveného postupu, no zhromaždenie z 18.3.2013 nebolo realizované v medziach zákona a to nielen pri hlasovaní o dražbe. Zhromaždenie v zmysle Bytového zákona zvoláva sám predseda alebo štvrtina vlastníkov bytov po splnení zákonom stanovených povinností. V konaní nebolo zo strany žalovaného preukázané, kto zhromaždenie legitímne zvolal a jedná sa o podstatnú otázku. Zdôrazňuje, že dôvod zhromaždenia vlastníkov bytov má primárne prerokovať rada spoločenstva, no v dôsledku neplnenia zákonných povinností štatutárom táto rada v čase konania zhromaždenia nebola zriadená a teda jej členovia neboli ani zapísaní v registri spoločenstiev. V tomto smere poukazuje na ustanovenie § 3 Občianskeho zákonníka. Týmto spôsobom mohol žalobca prísť o majetok v dražbe, pričom vlastníctvo požíva právnu ochranu, čo vyplýva z Čl. 20 Ústavy SR, Čl. 17 Charty Základných práv EÚ a Čl. 1 prvého dodatku k Dohovoru. Súd opakovane v predmetnej veci vyzýval žalobcov k doplneniu žaloby, často i nadbytočne a žalobcovia si túto povinnosť i tak splnili. Čo sa týka žalovaného, tomu nebola uložená žiadna povinnosť predložiť dôkazy označené žalobcami. Žalovaný sa k veci relevantne nevyjadril, nepredložil dôkazy preukazujúce jeho tvrdenia a tak možno skonštatovať, že neuniesol dôkazné bremeno. Na základe vyššie uvedeného navrhoval, aby odvolací súd rozhodnutie okresného súdu zrušil a vec vrátil na nové konanie a rozhodnutie, resp. zmenil tak, že žalobe vyhovie.

7. Následne podal odvolanie žalobca 1/, v ktorom uviedol, že súd nevykonáva autonómnu pôsobnosť v intenciách pravidiel a zásad, ale spôsobuje právnu neistotu, odmieta poskytnúť súdnu ochranu práv ručených štátom (vlastníctvo, majetok), činí nespravodlivosť, dokonca je tu rozumné podozrenie z plagiátorstva, čiže sudca nie je samostatný pri rozhodovaní a sám tým spôsobuje podozrenie z nespôsobilosti k riadnemu výkonu súdnej moci. Súd je zo zákona povinný vybaviť obsah podania podľa zmyslu (pochopenia) obsahu, čiže badať aj nesprávny a neformálny úradný postup súdu v mene Slovenskej republiky. Nebolo mu doručené rozhodnutie (rozsudok) v predmetnej veci, naviac rozsudok obsahuje preukázateľne plagiát (skopírované časti iného rozsudku s dôkaznými chybami), tiež je badať protiprávna koordinácia sudcov v Prievidzi v rámci výkonu pôsobnosti súdu, naviac porada sudcu (6C) u predsedu v čase tesne pred vytyčením pojednávania vo veci, čo bolo aj dôvodom jeho zmeny čo sa týka času pojednávania v predmetnej veci, tiež prerušenie následného pojednávania z nejasného dôvodu, zadáva dôvod nielen na špekulácie, ale najmä povinnosť ku skúmaniu výkonu súdnej moci predmetného sudcu s aspektom na Čl. 154d ods. 1 Ústavy SR, Čl. 6 ods.1 Dohovoru, Čl. 47 Charty. V predmetnej súdnej veci procesná obrana žalovaného bola ničotná, procesný atak žalobcu 1/ súd totálne ignoroval, dokonca verbálne obmedzoval aj na samotnom pojednávaní, čo je zrejmé nielen z dôkazov (listinných), ale najmä zo samotného pojednávania v predmetnej veci. Následne súd rozhodol nejasne a neurčito, zjavne oportunisticky a alibisticky a neváhal aplikovať plagiátorstvo, čiže nielen súd druhého stupňa, ale aj predseda súdu v Prievidzi ako zodpovedný musí skúmať generálne celé konanie sudcu. Nevydaním PO v predmetnej veci mu vznikla aj finančná škoda, čo je tomuto sudcovi známe, pričom ten istý sudca (plagiátor) tiež ignoruje majetkové práva a súdnu ochranu práv chránených samotným štátom. Súdu sú známe majetkové pomery žalobcov až nad rámec legitimacy a legality, čiže je neprijateľné tiež rozhodnutie o generálnej úhrade trov konania v prospech žalovaného. Samotný predseda súdu bude povinný tiež skúmať konanie sudcu v predmetnej veci a veci súvisiacich s aspektom na § 42 ods.3 zákona o súdech. Tiež súd druhého stupňa predmetný rozsudok v celom rozsahu zruší ako neprijateľný, neakceptovateľný, nelegálny, naviac zrejme bol vykonaný rozsudok v rozpore s právnou istotou (súdna

ochrana, spravodlivosť) a navyiac zaujatým sudcom, a tiež bol vykonaný v rozpore s garanciami štátu a nie sú známe ani úvahy súdu (vlastné, sudcu), ktoré prispeli k záveru, ktorý je zjavne „skopírovaný“.

8. Žalobkyňa 2/ v odvolaní uviedla, že súd musí konať a zdôvodňovať svoje konanie, rozhodnutie tak, aby každý tomu porozumel, čo sa v predmetnom prípade nestalo. Žalovaný ich z neznámeho dôvodu chcel pripraviť o byt (majetok), pričom žiadna dlžoba žalobcov reálne neexistovala. Navyiac súd pri skúmaní veci neuviedol, či dlh bol reálny, a či bola oznámená dlžoba vopred žalobcom pred hlasovaním o samotnej dražbe bytu, tiež súd neuviedol kto vykonával správu bytového domu k 17. marcu 2013 a kto bol oprávnený podať návrh k dražbe, ak by bola ovšem opodstatnená, keďže správu domu v tom čase vykonávala neoficiálne firma Bytos, a pravdepodobne táto mala mať manko na bankovom účte, o ktorom žalovaný ani nemohol vedieť. V prvom rade nerozumie odôvodneniu rozsudku a prečo resp. čo súd vlastne presvedčilo žalobu zamietnuť, čo súd zjavne nepodporil ani zmením v zákone, podľa ktorého znenia súd žalobu zamietol. Nerozumie vyjadreniu pasívne vecne legitimovaní všetci ostatní vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí sa musia konania zúčastniť. Súd zjavne právne a hlavne zákonne nezdôvodnil prečo žalobu zamietol, čiže odvolací súd ho musí k tomu zaviazat', vlastne rozhodnutie súd nezdôvodnil nijako. Predmetné zhromaždenie „zvolalo“ SVB, čo je zrejmé z dôkazu, čiže nie predseda spoločenstva ako určuje zákon a celé hlasovanie sa malo súdom aj z toho dôvodu zrušiť, lebo nebol celkovo dodržaný proces súvisiaci so zhromaždením vlastníkov bytov. Je tu podozrenie, že sudca nebol pri rozhodovaní samostatný, ale pomohol si s iným zdôvodnením, dokonca si sudca dohodoval pojednávanie vo veci s obdobným konaním s iným sudcom. Predmetné súdne konanie bolo oslobodené od súdneho poplatku z dôvodu majetkových pomerov žalobcov, čiže namieta, že súd zaviazal žalobcov k úhrade trov tohto súdneho konania, čiže navrhuje také rozhodnutie v bode II. súdu zrušiť v celom rozsahu.

9. Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu 1/ uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu a žiada ho potvrdiť.

10. Žalobkyňa 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu podaného žalobcom 1/ prostredníctvom právnej zástupkyne uviedla, že rozhodnutie súdu v tejto veci je odkopírované nielen výrokom, ale aj jeho zdôvodnenie z veci 5C/83/2014. Sudkyňa mala byť z pojednávania vylúčená, ak bola podaná námietka zaujatosti (malo sa o nej konať) ako uvádza právna zástupkyňa žalobcu 1/ alebo sa mala vylúčiť sama. Žalovaný vykonával správu bytového domu, čo je známe z registra Spoločenstiev kde bol vedený ako predseda Spoločenstva a jeho štatutár aj v čase zhromaždenia vlastníkov bytov dňa 17. marca 2013 a zodpovedá za to právne a aj čo sa týka finančnej škody, no nemal nielen žiadny podklad k dražbe. Príprava zhromaždenia zo strany správcu bytového domu (žalovaného) na zhromaždenie 17. marca 2013 nebola vykonaná v súlade so zákonom a zodpovedá za to žalovaný osobne, čo preukazujú dôkazy a písomnosti a vyplýva to aj s „pozvánky“, no aj zo zápisnice, ktoré prikladá z dôrazom na ich obsah, ktorý je viac než pochybný, čiže nezákonný. Nevie podľa ktorého paragrafu a prečo vlastne súd žalobu zamietol, čiže takýto rozsudok je nutné zrušiť a vec prijať na prejednanie. Je nutné uviesť, že tá istá sudkyňa konala vo veci 6C 105/2012, keď strany súdneho konania boli vymenené, no žaloba bola nedôvodná a podaná neoprávneným, pričom žalobca stiahol túto žalobu až v deň potenciálnej dražby ich bytu dňa 6. júna 2013 a zvláštne je, že tá istá sudkyňa konala súčasne v tejto veci (6C 59/2013) a z neznámeho dôvodu nevydala ani predbežné opatrenie k ochrane majetku podaný spolu so žalobou, čiže súdna ochrana podľa tejto sudkyne asi spočíva v tom, že manželia O. mali prísť o byt z neznámeho dôvodu. Sudkyňa konala v konflikte 6C 105/2012 a 6C 59/2013 a sama sa mala vylúčiť z konania, čo však nebolo vykonané a konanie sudcu je nielen nepochopiteľné, ale zjavne koná proti žalobcom a nechce im poskytnúť súdnu ochranu keď žalovaný nemá dôkazy o ozajstnom dlhu, len konal špekulatívne, v čom mu súd napomáha. Odvolací súd musí rozsudok zrušiť v celom rozsahu, a súdnu vec nariadi odvolací súd riadne prejsť, no iným sudcom.

11. Následne žalovaný v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalobkyne 2/ uviedol, že sa stotožňuje s rozhodnutím súdu.

12. Žalobkyňa 2/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 19.12.2017 uviedla, že žalovaný sa priznal k tomu, že je fyzickou osobou, ktorá bola aj žalovaná, lebo iná skutočnosť z obsahu jeho vyjadrenia ani nevyplýva. Žalovaný zrejmé neporozumel to, k čomu sa má vyjadriť. V prílohe priložila, čo vyžaduje štát zapísať do zápisnice zo zhromaždenia vlastníkov bytov, ak sa má ňou štátny orgán zaoberať pri úradnej záležitosti, aby bola vlastne platná, jasná, zrozumiteľná a nespochybniteľná a právne nenapadnuteľná, čo by mal a musí vyžadovať aj súd a aj preto sa žalovalo hlasovanie z pochybných zápisnice. Žalovaný bol osobne ako fyzická osoba zodpovedný za všetko pri správe bytového domu, ktorého bol akože správcou, no nič správne a zákonne nerobil, a preto bol žalovaný, lebo nekonal podľa zákona nič, mal zrejmé dohodnuté len to, čo musia robiť ostatní dvaja vlastníci bytov (okrem žalobcov),

no sami títo dvaja vlastníci bytov tomu asi nerozumeli, a bolo a je ich potrebné súdom vypočúť, nech sa vyjadria čo vedeli o údajnom dlhu žalobcov.

13. Následne žalobkyňa 2/ v písomnom vyjadrení k vyjadreniu žalovaného zo dňa 05.02.2018 uviedla, že žalovaný nepochopil to, že sa nemá vyjadrovať k rozhodnutiu súdu (rozsudku), ale k stanovisku žalobcu, čím sa doznáva k tomu, že nechápe jednoduché skutočnosti, čiže je to aj dôkaz konania a nepochopenia podstaty veci a tak koná zrejme stále. K samotnému rozsudku súdu vo veci 6C 59/2013, s ktorým sa žalovaný neformálne stotožnil a zjavne nereagoval na obsah písomnosti žalobcu 2/ uviedla, že súd nemôže odmietnuť právo kohokoľvek ako žalobcu podať žalobu, najmä ak mu iný subjekt spôsobí ujmu, a to takú, že je nielen ohrozené vlastníctvo (majetok), ale aj bývanie dokonca viacerých osôb, keďže znenie z Čl. 46 od.2 Ústavy SR súdu ani neumožňuje žalobu z takéhoto dôvodu odmietnuť, čo však súd vykonal v rozpore s ústavným právom. Navyše ani nie z právneho dôvodu.

14. Krajský súd ako odvolací súd preskúmal vec v zmysle ust. § 379, § 380 ods. 1 CSP v spojení s § 470 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je potrebné potvrdiť podľa § 387 ods. 1 CSP.

15. Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že súd prvej inštancie vec po právnej stránke správne posúdil a v konečnom dôsledku aj správne vo veci rozhodol, keď pre nedostatok vecnej pasívnej legitímácie na strane žalovanej strane zamietol žalobu, ktorou sa žalobcovia domáhali neplatnosti hlasovania na zhromaždení dňa 17.03.2013, na ktorom malo byť prijaté rozhodnutie vo veci dobrovoľnej dražby bytu žalobcov.

16. Podľa § 14 ods. 2 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v stave účinnom do 30.09.2014 (teda účinného ku dňu uskutočnenia schôdze) pri hlasovaní na schôdzi vlastníkov sa rozhoduje nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome, ak tento zákon neustanovuje inak. Ak počet zúčastnených vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome neumožňuje hodinu po začatí schôdze vlastníkov právoplatné hlasovanie, rozhoduje sa nadpolovičnou väčšinou zúčastnených; to neplatí, ak ide o hlasovanie podľa odseku 3, § 7a ods. 1, § 7c ods. 2 písm. i) a ods. 3, § 8a ods. 1 a 6, § 8b ods. 2 písm. i), § 10 ods. 1 a § 16 ods. 3 a 4.

17. Podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v stave účinnom do 30.09.2014 prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Ak sa vlastník bytu alebo nebytového priestoru v dome nemohol o výsledku hlasovania dozvedieť, má právo obrátiť sa na súd najneskôr do troch mesiacov od hlasovania, inak jeho právo zaniká. Pri rovnosti hlasov, alebo ak sa väčšina hlasov pri hlasovaní podľa odsekov 2 a 3 nedosiahne, rozhodne na návrh ktoréhokoľvek vlastníka bytu alebo nebytového priestoru v dome súd.

18. Podľa § 14 ods. 7 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v stave účinnom do 30.09.2014 ustanovenia odsekov 1 až 6 sa rovnako použijú aj na hlasovanie zhromaždenia podľa § 7c ods. 9. Ak spoločenstvo tvorí viac domov, o úvere, rozdelení spoločenstva, súhlase so vstavbou alebo nadstavbou a o použití fondu prevádzky, údržby a opráv hlasujú iba vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome, ktorého sa predmet hlasovania týka.

19. Podľa § 7c ods. 9 zákona č. 182/1993 Z. z. o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v stave účinnom do 30.09.2014 Zhromaždenie tvoria všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v dome. Zhromaždenie zvoláva rada podľa potreby, najmenej raz za rok, alebo keď o to požiada predseda alebo najmenej štvrtina vlastníkov bytov a nebytových priestorov v dome. Zhromaždenie

a) schvaľuje zmeny zmluvy o spoločenstve, stanovky spoločenstva a zásady hospodárenia,

b) schvaľuje rozpočet,

c) schvaľuje ročnú účtovnú závierku a vyúčtovanie úhrad za plnenia,

d) schvaľuje výšku mesačných úhrad za plnenia, mesačných platieb za správu a príspevkov do fondu prevádzky, údržby a opráv,

e) rozhoduje o použití prostriedkov fondu prevádzky, údržby a opráv,

f) volí a odvoláva členov rady,

g) volí a odvoláva predsedu,

h) rozhoduje o zrušení, zlúčení, splynutí alebo rozdelení spoločenstva,

i) rozhoduje o úvere a o zabezpečení pohľadávok vyplývajúcich z poskytnutého úveru a o vstavbe a nadstavbe bytov alebo nebytových priestorov,

- j) rozhoduje o správe alebo o zmene spôsobu výkonu správy,
- k) určuje odmenu predsedovi spoločenstva a členom rady,
- l) rozhoduje o ďalších skutočnostiach, o ktorých podľa tohto zákona nerozhoduje iný orgán.

20. Kto je stranou sporu, vymedzuje právo procesné, a kto je vecne legitimovaný, vymedzuje výlučne právo hmotné. Vecnou legitimáciou rozumieme stav vyplývajúci z hmotného práva podľa ktorého účastník je subjektom práva (povinnosti), ktoré je predmetom konania. Nedostatok vecnej legitimácie znamená, že niekto, kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotného oprávnenia, alebo o ktorom žalobca tvrdí, že je nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, nie je nositeľom hmotného oprávnenia (hmotno-právnej povinnosti), o ktoré v konaní ide. Nedostatok vecnej legitimácie vyplýva až zo samotného konania. V prípade, ak žalobu podá osoba, ktorá síce tvrdí svoje hmotno-právne oprávnenie, ale nie je jej nositeľom, ide o nedostatok aktívnej legitimácie. Ak žalobu podá žalobca proti osobe, ktorá nemôže byť povinnou z právneho pomeru, ktorý je predmetom konania, ide o nedostatok pasívnej legitimácie. Vo všetkých týchto prípadoch nejde o otázku okruhu strán sporu (žalobca/žalovaný), ale o to, či strany sporu sú tými stranami, ktoré podľa hmotného práva správne mali (a mohli) žalovať, popr. ktoré mali (a mohli) byť podľa hmotného práva žalovaní. Ide o otázku vecnej - aktívnej alebo pasívnej legitimácie.

21. V danom prípade je predmetom konania určenie neplatnosti hlasovania na zhromaždení vlastníkov bytov a nebytových priestorov dňa 17.3.2013, na ktorom malo byť prijaté rozhodnutie vo veci dobrovoľnej dražby bytu žalobcov.

22. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie správne najprv skúmal, či sú splnené podmienky podľa § 14 ods. 4 zákona č. 182/1993 Z. z. na konanie o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov na zhromaždení dňa 17.03.2013, t. j. či návrh podala oprávnená osoba (prehlasovaný vlastník bytu alebo nebytového priestoru), v zákonnej lehote (do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci súd rozhodol, inak toto právo zaniká). Z obsahu spisu mal aj odvolací súd za preukázané, že žalobcovia sú oprávnenými osobami na podanie takéhoto návrhu, keďže sú bezpodielovými spoluvlastníkmi bytu č. X na X. poschodí vo vchode č. X v bytovom dome súp. č. XXX v S. na U. ulici a zdržali sa hlasovania, ktorým bolo prijaté rozhodnutie vo veci dobrovoľnej dražby bytu žalobcov. Keďže žalobcovia ako prehlasovaní vlastníci podali návrh v predmetnej veci na súd dňa 28.03.2013 a predmetná schôdza sa konala dňa 17.03.2013, podali žalobcovia návrh vo veci v zákonnej lehote 15 dní. Teda v tomto konaní sú žalobcovia aktívne vecne legitimovaní.

23. Súd prvej inštancie ďalej rovnako správne skúmal otázku vecnej pasívnej legitimácie. Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že ak má byť určená neplatnosť uznesenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov, musia sa konania zúčastniť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov. V prípade, že účastníkmi konania na základe predmetného určujúceho návrhu nie sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, rozhodnutie, ktoré by malo byť v konaní vydané by nemohlo byť záväzné aj pre vlastníkov bytov a nebytových priestorov, ktorí neboli účastníkmi konania (§ 159 ods. 2 O. s. p. <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1963/99/>> účinného do 30.06.2016). Obdobný názor vyslovil aj Ústavný súd SR (IV. ÚS 194/2012 <<http://merit.slv.cz/IV.US194/2012>>), ktorý vyslovil, že je nepochybné, že sú to iba a len vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome, ktorí realizujú svoje vlastnícke práva práve hlasovaním, a závery v hlasovaní prijaté sú rozhodnutím vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Rozhodnutie prijaté príslušnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov je prejavom ich väčšinovej vôle. Následne je toto ich rozhodnutie realizované. V prípade rozhodnutia súdu o neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov by došlo k anulovaniu rozhodnutia prijatého príslušnou väčšinou vlastníkov bytov a nebytových priestorov v rámci tohto hlasovania a vo svojej podstate k zmene rozhodnutia príslušnej väčšiny vlastníkov bytov a nebytových priestorov. Je preto samozrejmé, že účastníkmi konania o určenie neplatnosti hlasovania vlastníkov bytov a nebytových priestorov, určenia neplatnosti zhromaždenia vlastníkov bytov a nebytových priestorov a určenia neplatnosti uznesenia musia byť všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov v bytovom dome... Pasívne legitimovaní v konaní o neplatnosť uznesení vlastníkov bytov a nebytových priestorov sú všetci vlastníci bytov a nebytových priestorov, ktorí sú oprávnení hlasovať na schôdzi vlastníkov bytov a nebytových priestorov, nakoľko sa jedná o nerozdielne spoločenstvo účastníkov sporu. Zákon o vlastníctve bytov a nebytových priestorov v znení účinnom v čase, kedy došlo k hlasovaniu vlastníkov bytov hovorí o tom, že prehlasovaný vlastník má právo obrátiť sa do 15 dní od oznámenia o výsledku hlasovania na súd, aby vo veci rozhodol, inak jeho právo zaniká. Toto ustanovenie zákona neupravuje možnosť vlastníkov domáhať sa neplatnosti hlasovania,

v zmysle uvedeného ustanovenia má vlastník právo obrátiť sa na súd, aby vo veci spornej medzi hlasujúcimi vlastníkmi a prehlasovaným vlastníkom rozhodol, výsledkom súdneho konania má byť teda rozhodnutie nahradzujúce konkrétny výsledok hlasovania, akého sa domáha prehlasovaný vlastník a takéto konanie sa týka všetkých vlastníkov. V zmysle uvedených skutočností a citovaných zákonných ustanovení preto nebolo potom potrebné sa zaoberať otázkou splnenia podmienok platnosti uznesenia ani meritom veci a vykonávať ďalšie dokazovanie. Dôvodom pre zamietnutie návrhu je stav vyplývajúci výlučne z hmotného práva, podľa ktorého označený účastník musí byť subjektom práva (povinností), ktoré sú predmetom súdneho konania. V dvojstranných právnych vzťahoch (sporových konaniach) ide o vecnú legitímáciu aktívnu na strane žalobcu a pasívnu na strane žalovaného. Z listu vlastníctva č. 1528 ku dňu 26.04.2013 doloženého do spisu jednoznačne vyplýva, že vlastníkom bytov v bytovom dome sú aj iné osoby odlišné od strán sporu tohto konania, ktorí žalobcami za stranu sporu tohto konania označení neboli. Za situácie, keď žaloba smerovala len proti jednému zo spoluvlastníkov dospel súd prvej inštancie správne k záveru, že ide o nedostatok vecnej legitímácie na žalovanej strane, v dôsledku čoho musel žalobu zamietnuť. Vzhľadom na vyššie uvedené a s poukazom na vyššie citové zákonné ustanovenia súd prvej inštancie teda správne dospel k záveru, že v predmetnej veci je potrebné žalobu pre nedostatok pasívnej legitímácie na žalovanej strane zamietnuť a preto nebolo potom potrebné sa zaoberať otázkou splnenia podmienok platnosti hlasovania ani meritom veci a vykonávať ďalšie dokazovanie.

24. Čo sa týka námietky uvádzanej v odvolaniach, že sudkyňa, ktorá prejednávala predmetnú vec mala byť vylúčená, nakoľko existujú objektívne, konkrétne a dostatočné závažné skutočnosti, že sudkyňa mala byť vylúčená z prejednávania veci, ktoré žalobca 1/ predniesol na pojednávaní dňa 31.5.2017 a naplno sa prejavili v rozhodnutí súdu, keď celá činnosť súdu smerovala k tomu, aby našiel „nejaký“ dôvod ako žalobu zamietnuť; tým úplne poprel svoju úlohu nezávislého arbitra a vzbudil pochybnosti o nestrannosti, nezávislosti v tom prípade; rovnako uvedená sudkyňa rozhodovala aj v iných konaniach, v ktorých boli stranami sporu rovnaké subjekty, odvolací súd uvádza, že k takto vznesenej námietke zaujatosti sudkyne neprihliadal a ani o nej nerozhodoval, nakoľko táto spočíva v postupe sudkyne v konaní o prejednávaní veci, čo v zmysle § 49 ods. 3 CSP nie je dôvodom na vylúčenie sudcu a v zmysle § 53 ods. 3 CSP ak sa námietka zaujatosti týka len okolností, ktoré spočívajú v procesnom postupe sudcu alebo jeho rozhodovacej činnosti, súd na námietku zaujatosti neprihliada; v tomto prípade sa vec nadriadenému súdu nepredkladá. Čo sa týka námietky zaujatosti, ktorú vzniesol žalobca 1/ na pojednávaní dňa 31.5.2017, odvolací súd uvádza, že táto sa týkala len okolností, ktoré spočívali v procesnom postupe sudcu a jeho rozhodovacej činnosti, pričom sudkyňa ako vyplýva zo zápisnice z pojednávania, správne konštatovala, že v zmysle § 53 ods. 3 CSP súd na túto námietku zaujatosti neprihliada a teda správne v tomto prípade vec nadriadenému súdu nepredkladala. V prípade námietky takého obsahu teda namietaný sudca - v súlade so zákonom - na vznesenú námietku neprihliada, námietku nepredkladá na rozhodnutie nadriadenému súdu a bez ďalšieho koná vo veci tak, akoby námietka ani nebola vznesená. Pokiaľ žalobcovia v odvolaní proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie opätovne namietali zaujatosť menovanej sudkyne, odvolací súd dodáva, že sa oboznámil komplexne s celou ich dovtedajšou argumentáciou, avšak s prihliadnutím na jej obsah dospel k záveru, že žalobcovia opakovane nevznášajú námietku (také námietky), ktorá by mala znaky relevantné podľa zákona. Z obsahu podaní žalobcov, ktorými namietali existenciu dôvodu vylučujúceho sudcu z prejednávania a rozhodovania sporu totiž zreteľne vyplýva, že žalobcovia poukazujú na postup sudkyne v konaní, ktorý je - podľa ich názoru - nesprávny a nezákonný. Z hľadiska § 49 ods. 3 CSP je právne významný vzťah sudcu, a to buď k veci (kedy má sudca svoj konkrétny záujem na určitom spôsobe skončenia konania a rozhodnutia o veci), alebo k stranám sporu (o taký vzťah ide vtedy, ak sudca má k strane sporu určitý osobný vzťah, so zreteľom na ktorý možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti) a napokon k ich zástupcom alebo osobám zúčastneným na konaní. Odvolací súd, posudzujúc opodstatnenosť argumentácie žalobcov o dôvodoch na vylúčenie menovanej sudkyne, dospel na podklade spisu k záveru, že v jej prípade nie je daná žiadna okolnosť svedčiaca o tom, že by u menovanej sudkyne neboli dané dostatočné záruky objektívneho, nezaujatého a nestranného rozhodovania. Žalobcovia neuviedli žiadny zákonom uznaný dôvod zaujatosti spochybňujúci jej nezaujatosť. Odvolací súd pochybnosti žalobcov o nezaujatosti sudkyne nepovažuje za právne relevantné. Podľa všetkého tu ide o reakciu strany sporu na to, že menovaná sudkyňa nerozhodla podľa subjektívnych predstáv žalobcov. So zreteľom na uvedené odvolací súd opätovne zdôrazňuje, že dôvodom na vylúčenie sudcu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu v konaní o prejednávaní veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach (§ 49 ods. 3 CSP). Preto postupoval súd prvej inštancie, ktorý na predmetnú námietku žalobcu odôvodnenú okolnosťami spočívajúcimi v postupe sudcu neprihliadal a námietku takého obsahu ani nepredložil na rozhodnutie nadriadenému súdu (§ 53 ods. 3 CSP).

25. Súd prvej inštancie rozhodol správne i o nároku na náhradu trov konania, keď úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania voči žalobcom v plnom rozsahu, nakoľko v danom prípade neboli splnené zákonné podmienky na aplikáciu § 257 CSP, a to vzhľadom k neexistencii dôvodov hodných osobitného zreteľa, nakoľko žalobcovia tak pred súdom prvej inštancie ako ani v odvolaní nepreukázali, že ich majetkové, sociálne, osobné a ďalšie pomery odôvodňujú použitie vyššie uvedeného ustanovenia, a to aj napriek skutočnosti, že žalobcovia boli uznesením č.k. 6C/59/2013-111 zo dňa 12.01.2015 oslobodení od platenia súdnych poplatkov.

26. V súvislosti so žalobcovým prejavom nespokojnosti s namietaným rozsudkom okresného súdu odvolací súd konštatuje, že obsahom základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nie je záruka, že rozhodnutie súdu bude spĺňať očakávania a predstavy účastníka konania. Podstatou je, aby postup súdu bol v súlade so zákonom, aby bol ústavne akceptovateľný a aby jeho rozhodnutie bolo možné kvalifikovať ako zákonné, preskúmateľné a bez znakov arbitrárnosti, čo v danom prípade splnené bolo.

27. Vzhľadom na vyššie uvedené teda súd prvej inštancie v predmetnej veci z výsledkov dokazovania vyvodil správny skutkový záver, na ktorý aplikoval správnu právnu úpravu, pričom dostatočne sa vysporiadal i s námietkami uvádzanými žalobcami v odvolaní, preto odvolací súd nepovažoval námietky žalobcov za opodstatnené a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

28. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 a § 255 ods. 1 CSP. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému odvolací súd priznal náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcom v rozsahu 100%, s tým, že o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

29. Rozhodnutie bolo prijaté senátom odvolacieho súdu jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolania musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).